

Kultūra skleidžiasi per kūrybą ir tarnavimą bendruomenei

Ieva Krupeninaitė, 10 klasė

Mokytoja Jolita Žemienė, Švenčionių Zigmo Žemaičio gimnazija

„Išnyksiu kaip dūmas, neblaškomas vėjo./Ir niekas manęs neminės!“ – teigė tėvynės dainius Maironis viename savo rinktinės „Pavasario balsai“ eilėraščių. Taip poetas išreiškė daugeliui pažįstamą poreikį - nelikti pamirštam. Žmonės nori palikti po savęs kažką vertinga, tik tada jie jaučiasi svarbūs. Ir nors pasaulis pilnas išpūdingų meno kūrinų, kompetentingų žmonių ir išdidžių pastatų bei miestų, o aplinka sparčiai keičiasi, į antrą planą stumdama daugelį praėjusioms kartoms svarbių dalykų, vertybės išlieka tos pačios jau keletą šimtų metų. Tad kultūra, kuri skleidžiasi per kūrybą ir nuo kurios priklauso šalies gerovės ateitis, net šių dienų inovatyviam ir įnoringam žmogui primena, kas yra gera, vertinama ir teisinga.

Juk kultūra - tai asmens, visuomenės pasaulėžiūra, socialinė sistema, garantuojanti materialinių ir dvasinių vertybių kūrimą, panaudojimą ir perteikimą, tautos rodiklis, kuris apibūdina jos raidos lygį. Tikrai kultūringas žmogus supranta tikrąją kūrybos svarbą, visomis įmanomomis priemonėmis stengiasi ją skleisti kitiems ir kuo ilgiau išsaugoti šį grožį pasauliui. Kūryboje skleidžiasi senovės išmintis, protėvių išgyvenimai ir istoriniai įvykiai, lėmę mūsų dabartį, todėl iki šiol mums svarbūs senovės paveikslai, literatūriniai kūriniai, dokumentai ar istoriniai objektai, kuriuos stengiamės išsaugoti ir perduoti ateinančioms kartoms. Jie suteikia galimybę išvystyti protėvių kultūros progresą ir progą iš jų mokytis bei tęsti misiją – šviesti ir tobulinti pasaulį. Juk senovės kultūra neša savyje visas pagrindines šių dienų aktualijas. Senieji literatūriniai kūriniai ir paveikslai leidžia mums suprasti pagrindines meilės raiškos priemones, išskirti svarbiausias ir kilmingiausias charakterio savybes, moko puoselėti individualumą, išnaudoti potencialą. Šiais įsitikinimais ir pagrįsta visa dabartinė kūryba. Tai, kad žmogus, turėdamas pagrįstą realybę, besikūrusią ilgus šimtmečius, nestovi vietoje ir bando paneigti, ištyrinėti ar patobulinti turimas žinias, yra žmonijos paradoksas, kurio dėka ir judame pirmyn, būtent tai skiria mus nuo gyvūnų, kurie per amžius kliaunasi tik įgimtais instinktais. Didžiausias džiaugsmas gyvenant Žemėje - stebėti kultūros raidą ir prie jos prisidėti. Vieni kažką sugalvoja, kiti tai įgyvendina ir būtent tokiu principu veikia globali žmonijos raida, prie kurios bėgant laikui prisideda dar daugiau šviesuolių. Kaip rašė prancūzų rašytojas Žoržas Diuhamelis: „Jei žmonių širdyse nėra kultūros, tai niekur jos ir negali būti.“ Tai reiškia, jog kol mūsų širdyse liepsnoja pokyčių siekianti „ugnelė“, tol pasaulis judės į priekį ir galbūt visi žmonės turės galimybę palikti po savęs kažką vertingo.

Todėl kūryba gali būti lyg atgaiva mūsų kūnui ir sielai, ji padeda atrasti daug sąsajų su savo patirtimi, suprasti, kokios puoselėjamos vertybės yra universalios ir svarbios visais laikais. Iš protėvių kūrybinio palikimo galime semtis išminties ir kultūrinės patirties bei pritaikyti savo gyvenime. Tik kurdamas žmogus gali padaryti pasaulį geresnį, išreikšti emocijas bei dalintis grožiu.